

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. VIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538924912/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Det varde ikke længe, før Lokken blev gengældt. Omtrent samtidigt med Digtet skriver Bagger — ligeledes fra Sorø-Regensen — et Brev til Thora (dateret d. 7. Jan. 1828), i hvilket det hedder: »Jeg sender Dig en Visk eller Tot af mit Haar; for Guds Skyld anstil ingen Sammenligning mellem den og din Lok«. Om den nære Sammenhøighed mellem Digt og Brev vidner iøvrigt den Omstændighed, at han i dette citerer et Par Strofer fra Digtet: »Undre Dig ikke, min Thora«, hedder det, »om jeg stundom henslænger Spøg blandt den dybeste Alvor. Det er saa min Natur:

Af Lyst kan Øiet tiadre
Og Læben høit kan lee,
Men dybt i Formens Indre,
Der nager Væsenets Vee.^{*)}

Den Sammenhæng, hvori Stroferne anbringes i Brevet, er imidlertid en anden end den, hvori de forekommer i Digtet; der staar de jo som et Udtryk for, at han bag en kaad Maske kan skjule sin Længsel efter hende. Her faar de en videre Betydning, idet han giver dem almen Gyldighed; ogsaa naar han er hos hende, kan han føle Sorgen bag Munterheden. Han er *Melankolikeren af Temperament*.

Hvad der er Digtets Nerve: den første hemmelige Elskovs Uro og Jubel, er iøvrigt ogsaa Brevets: »Der var saa meget, som jeg ønskede at meddele Dig; men jeg tør ikke ved denne Leilighed; tænk Dig, Thora, om nogle opsnappede disse Linier! . . . Ved Gud, dersom jeg forvoldte, at Sorg og Uro kom ind i dit Hjerte, hvor der, før min Mellekomst, herskede Fred og Glæde, — jeg kunde af Fortvivelse

*) Olrik S. 36.

gøre hvilket som helst ved mig selv. . . . Hvis nogen erfarede vort Forhold, vilde han maaske dadle os; erklære det for alt for tidligt; altfor ubesindigt — vær i saa Henscende fuldkommen beroliget byg paa min Troskab som paa et Granitfjæld.»

Alt tyder paa, at Familien Fiedler — belært af Juleforiens Erfaringer — ikke den følgende Sommer (1828) har indbudt Carl Bagger som Gæst paa Basnæs. I Stedet for maatte han sidde i København og tjene Penge som Korrekturlæser eller Journalist. Allerede i Maj skriver han til en soransk Ven, at han og hans Kammerater er velkomne til at bo hos ham, hvis de kommer til København den Sommer.*) Han har altsaa vidst, at der ikke blev noget af Herregaardsliv den Ferie. Men af Længslen skabtes et af hans bedste Digte, »Sommeren«.

At dette Digt stammer fra Tiden før Katastrofen, er aabenbart. Der er ingen Skygge af Begivenheden at spore, ingen Slange i Paradiset. Grundstemningen er en ungdommelig Fortrydelse over, at han ikke kan faa Lov til »varm og nær« at elske sin Pige.

Fru Thora Bagger har for Vilh. Møller erklæret, at Digtet maa være skrevet senest 1830. Jeg tager næppe Fejl ved at henlægge det til Sommeren 28. Efter at Thora i August 29 havde født deres Barn, var Basnæs stængt for ham. Men Digtet hentyder til et Besøg paa Basnæs »ifjor«, der altsaa maa ligge forud for 1829.

Første Gang, der spores en Smule Nedstemthed i Tonen mellem dem, er i Digtet »Efteraar og Vinter«. Det er ikke ganske frit for, at Bagger giver sin Thora en Lektion. —

*) Vilh. Møller II, S. 547.